

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **P. S.**

skazanego z art. 280 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej

w dniu 19 lipca 2019 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją
wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 21 grudnia 2018 r., sygn. akt VI Ka [...],

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w K.

z dnia 24 października 2017 r., sygn. akt III K [...],

p o s t a n o w i ł:
wniosku nie uwzględnić

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego P. S. wywodząc kasację od powołanego wyżej wyroku sądu odwoławczego, zamieścił w niej wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

Wniosek ten, zdaniem Sądu Najwyższego, na uwzględnienie nie zasługuje.

Przepis art. 532 § 1 k.p.k. nie przewiduje wprowadzie żadnych warunków, od których zależy wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia, to jednak nie ulega wątpliwości, że za takim wstrzymaniem muszą przemawiać wyjątkowe okoliczności, jako że mamy do czynienia z orzeczeniem prawomocnym, a więc wykonalnym (art. 9 k.k.w.). Uwzględnienie złożonego w tym przedmiocie wniosku wchodzi więc w rachubę wyłącznie wówczas, gdy niezależnie

od przyszłego rozstrzygnięcia w przedmiocie kasacji, już na tym etapie postępowania, można ze szczególnie wysokim prawdopodobieństwem założyć jej skuteczność, a to z uwagi na rangę podniesionych zarzutów, dających podstawę do stwierdzenia tak rażącego naruszenia prawa, które w sposób oczywisty świadczy o merytorycznej nietrafności zaskarżonego w tym trybie prawomocnego orzeczenia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 lipca 2004 r., V KK 170/04, R-OSN KW 2004, poz. 1247), za czym przemawiać winna dodatkowa argumentacja.

Tymczasem niniejszy wniosek nie został w jakikolwiek sposób umotywowany.

Jego autor wyraził wprawdzie przekonanie, co do wadliwości wyroków sądów obu instancji, jednakże takiej oceny wartości i znaczenia zarzutów sformułowanych w skardze kasacyjnej – nie przesądzając rzecz jasna na tym etapie ich merytorycznej zasadności lub niezasadności – nie uzasadnia rezultat obecnego badania sprawy przeprowadzonego, co oczywiste, wyłącznie na potrzeby rozpoznania wniosku. Sądowi Najwyższemu nie umknęła przy tym uwadze i ta okoliczność, że w odniesieniu do jednego zarzutu kasację tę poparł w pisemnej na nią odpowiedzi prokurator Prokuratury Okręgowej w K.. Stanowisko powyższe nie przesądza wszelako ani o zasadności powyższego zarzutu, a zwłaszcza nie daje podstaw do twierdzenia, że nawet jego trafność doprowadziłaby do sytuacji, w której skazany odbywałby karę, której nie powinien ponieść. Zauważyć należy, że P. S. skazany został za wiele przestępstw i nawet uznanie zasadności jednego zarzutu i to wyłącznie co do kwalifikacji prawnej jednego czynu, nie oznacza, aby całe zaskarżone orzeczenie dotknięte było dyskwalifikującymi je wadami. W tym miejscu ponownie odwołać należy się do pisemnego stanowiska oskarżyciela publicznego, który co do zasady, z wyłączeniem jednego czynu, wniósł o oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej.

Uwzględniając powyższe uwarunkowania oraz respektując wyrażoną w art. 9 § 1 i 2 k.k.w. zasadę bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń – Sąd Najwyższy orzekł, jak w części dyspozytywnej postanowienia (art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*).